

چهارشنبه 02 مرداد 1392 - 09:04

کانون‌های زبان به کمک مدارس می‌آیند

سیستم زبان آموزی در مدارس کشور سال‌ها به صورت سنتی اداره می‌شد و قرار است با تغییرات جدید، متحول شود ...

سیستم زبان آموزی در مدارس کشور سال‌ها به صورت سنتی اداره می‌شد و قرار است با تغییرات جدید، متحول شود
کانون‌های زبان به کمک مدارس می‌آیند

به نظر می‌رسد آموزش زبان انگلیسی در مدارس در آستانه پوست انداختن است، شاهد مثالش نیز تصمیم تازه آموزش و پرورش برای آوردن شعبات کانون زبان ایران به درون مدارس است.

دیروز ابراهیم سحرخیز، معاون متوسطه وزارت آموزش و پرورش این خبر را به جام‌جم داد. موضوع این است که به دنبال تدوین و اجرای سند تحول بنیادین آموزش و پرورش که در آن بجد از تقویت زبان خارجی دانش‌آموزان صحبت شده، وزارتخانه قصد کرده تا کانون زبان ایران را به تاسیس شعبات جدید در مدارس دوره متوسطه ترغیب کند تا پیشرفت زبان انگلیسی دانش‌آموزان سرعت بگیرد.

این کانون زیرمجموعه کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و در نهایت زیر مجموعه وزارت آموزش و پرورش است که به گفته سحرخیز از مهر امسال هر مدرسه‌ای که دانش‌آموزان آن متقاضی شرکت در کلاس‌های کانون باشند و تعداد دانش‌آموزان متقاضی به حدنصاب لازم برای تشکیل کلاس برسد، کانون در آنجا یک شعبه تاسیس خواهد کرد.

سحرخیز می‌گوید: هدف وزارتخانه از چنین تصمیمی آوردن فعالیت‌های فوق برنامه به محیط مدرسه است تا دانش‌آموزان در محیط‌های امن‌تری مشغول یادگیری شوند و منظور او از محیط امن، مدرسه محل تحصیل آنهاست که از پاییز امسال معلمان زن در مدارس دخترانه و معلمان مرد در مدارس پسرانه مشغول تدریس زبان انگلیسی می‌شوند.

آن طور که معاون وزیر می‌گوید، ترجیح آموزش و پرورش بر به کارگیری معلمان زبان مدارس در این کلاس‌هاست، اما به این شرط که معلمان متقاضی از نظر علمی مورد تأیید کانون زبان قرار گیرند. روال کار نیز به این ترتیب است که هر مدرسه متقاضی که تعداد دانش‌آموز داوطلب آن به حدنصاب برسد، کانون از آنها آزمون تعیین سطح می‌گیرد و در آن مدرسه شعبه تاسیس می‌کند.

به گفته سحرخیز، شهریه این کلاس‌ها نیز با نظارت آموزش و پرورش و طبق نظر هیات امنای کانون تعیین خواهد شد، اما به طور حتم مبلغی خواهد بود که بیشتر دانش‌آموزان بتوانند آن را تقبل کنند.

منبعی برای درآمد مدارس

معاون وزیر آموزش و پرورش در گفت‌وگو با جام‌جم تأکید کرد که بخشنامه مربوط به تاسیس کلاس‌های زبان ایران در مدارس به همه استان‌ها ابلاغ شده، اما در چند تماسی که جام‌جم با مدیران مدارس در شهرهای مختلف برقرار کرد آنها از این بخشنامه اظهار بی‌اطلاعی کردند. البته آنها بی‌آن‌که از جزئیات این طرح باخبر باشند از کلیات آن استقبال کردند به طوری که مدیر یکی از دبیرستان‌های تهران گفت که اگر بابت تاسیس این کلاس‌ها به مدارس پولی داده شود و آنها بتوانند لااقل با در اختیار قرار دادن فضا به کانون پولی به دست بیاورند و از این طریق دست‌کم هزینه‌های قبوض مدرسه را تأمین کنند از این کار استقبال خواهند کرد.

آن طور که سحرخیز توضیح می‌دهد چنین درآمدی برای مدرسه‌ای که در این طرح مشارکت می‌کنند، پیش‌بینی شده است. به گفته او

مدیریت کانون‌های زبانی که در مدارس تشکیل می‌شود با مدیر همان مدرسه است که مدیران بابت وقتی که می‌گذارند، دستمزد می‌گیرند؛ در حالی که بابت اشغال فضای مدرسه نیز درصدی تخفیف در شهریه دانش‌آموزان قائل می‌شود که رقم آن پس از ارزیابی هزینه‌های مدارس و با هماهنگی کانون زبان با روسای آموزش و پرورش هر منطقه تعیین خواهد شد.

طرحی خوب با چند اما و اگر

تقویت زبان انگلیسی دانش‌آموزان دیگر می‌تواند رویایی دور از دسترس نباشد بویژه این روزها که آموزش و پرورش برای رسیدن به این هدف خیز هم برداشته، مثل تغییراتی که در کتاب‌های تازه تالیف زبان انگلیسی دوره متوسطه به وجود آورده است.

یکی از این تغییرات در کتاب‌های زبان دوره متوسطه اول داده شده، کتابی است که به #171چشم انداز تغییر نام داده و در دو بخش کتاب درسی و کتاب کار تالیف شده است.

طبق گفته‌های معاون پژوهشی وزیر آموزش و پرورش به ایسنا، این کتاب به صورت غیرمستقیم با ارائه چند تصویر، سطح معلومات انگلیسی دانش‌آموزان را می‌سجد و با درج تصاویر انگلیسی و کلماتی همانند آمبولانس، پست، اتوبوس، سی‌دی، تلفن، اس‌ام‌اس و تاکسی، میزان آشنایی دانش‌آموزان با عناوین انگلیسی را ارزیابی می‌کند.

این در حالی است که علاوه بر کتاب‌های درسی، یک بسته آموزشی نیز برای کتاب انگلیسی در نظر گرفته شده که سی‌دی و فلش کارت بخشی از آن است.

این توضیحات به این دلیل مهم است که نشان می‌دهد وزارت آموزش و پرورش به دنبال تغییر مسیر از آموزش قواعد به تقویت مکالمه است و نیز آموزش مهارت‌های گوش دادن، نوشتن و خواندن در دانش‌آموزان یعنی تغییری بنیادی در سیستم آموزشی کشور که اگر جامه عمل بپوشد به ارتقای دانش در مدارس کمک می‌کند.

اما موضوع به این سادگی نیست چون سیستم زبان‌آموزی در مدارس کشور که سال‌ها به صورت سنتی اداره شده طول می‌کشد تا با تغییرات جدید هماهنگ شود، همچنین معلمانی که طی چند دهه اخیر همواره بی‌کمترین خلاقیت به آموزش زبان در مدارس پرداخته‌اند نیز زمان می‌برد تا از این روش‌ها دست بردارند. با این حال منصور کدیور از کارشناسان آموزش زبان که سال‌ها مدیریت کانون زبان ایران را بر عهده داشته نسبت به ایجاد تغییر در روش‌های سنتی تدریس امیدواری زیادی دارد، هر چند در گفت‌وگو با جام‌جم تأکید دارد که ایجاد این تغییرات در کوتاه مدت جواب نمی‌دهد و بعید نیست سیاست‌های آموزش و پرورش در این بخش با آمدن وزیر جدید دستخوش تغییر شود.

او بر این باور است که تاسیس شعب کانون در مدارس بویژه اگر معلمانی که قرار است در آن مشغول تدریس شوند با ملاک‌های کانون زبان سنجیده شوند، می‌تواند حرکتی خوب برای تقویت زبان دانش‌آموزان باشد، اما به این شرط که عملکرد معلمان از سوی ناظران تحت ارزیابی‌های مداوم قرار بگیرد و اگر معلمی در کلاس درس، خلاق و مبتکر نبود و همچنان به روش‌های سنتی تکیه داشت از چرخه تدریس خارج شود. کدیور در عین حال ایجاد انگیزه بین معلمان را برای موفقیت این طرح لازم می‌داند چون به گفته او اگر قرار باشد معلم بدون انگیزه‌های مالی یا وجود سیستم تشویق کار کند، دوباره با همان بی‌انگیزگی‌های کلاس درس روبه‌رو خواهد بود.

علاوه بر این موضوعات، به نظر می‌رسد شاداب‌سازی کلاس‌های آموزش زبان به طوری که انگیزه یادگیری در دانش‌آموزان نیز بالا برود از ضروریات اجرای این طرح است چون اگر قرار باشد همان فضای رسمی موجود در کلاس‌های درس زبان با همان برخوردهای از بالا به پایین معلم به شاگرد در کلاس‌های فوق‌برنامه آموزش زبان نیز وجود داشته باشد بزودی دانش‌آموزان دلزده شده و از این کلاس‌ها استقبال نخواهند کرد.

ایجاد انگیزه در دانش‌آموزان نیز فقط از یک طریق به دست می‌آید و آن این که آنها تحت آموزش‌های جدید و خلاقانه قرار بگیرند به طوری که هر جلسه نسبت به جلسه قبل پیشرفت خود را احساس کنند و بزودی بتوانند از لاک خود خارج شده و در کلاس به زبان انگلیسی صحبت کنند.

این در حالی است که به نظر می‌رسد تاسیس کانون زبان در مدارس فقط در مناطق شهری بویژه شهرهای بزرگ جواب دهد چون برای کانون نمی‌صرفد اگر قرار باشد در همه نقاط کشور کلاس تشکیل دهد. پس نتیجه این می‌شود که دانش‌آموزان شهرهای کوچک بویژه دانش‌آموزان مناطق روستایی از این کلاس‌ها محروم می‌شوند و از قافله آموزش‌های فوق‌برنامه زبان انگلیسی عقب می‌مانند و اصل عدالت آموزشی بار دیگر خدشه‌دار می‌شود.

